

SOSIALURIN

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BROÐRALAG

NR. 46

LEYGARDAGIN
8. NOVEMBER 1958

31. ÁRG.

SITIÐ IKKI HEIMA

Hesa ferð má eingin sita heima, tí nú ræður meira um enn nakrantíð áður at seta javnaðarmenn inn á ting. Hin ungi veit, at tað ræður um at skapa arbeiðslikindi bæði á sjógvi og landi, so fólkíð fær góð kor at liva undir, og at tey gomlu og sjúku fáa trygg livikor.

Við at sita heima styðjar tú tinar mótsøðumenn — teir, ið mótarbeiða tí RÆTTI, tú hevir til at liva eitt liv í tryggleika.

Motið fjøllment á vali og gevið javnaðarflokkinum meirluta á tingi! Harvið verja tit tykkara egnu livsinteressur!

VELJIÐ LISTA C JAVNAÐARMENN!

Arbeiðarafjöldin - øll sum hon er - er tjóvur! sigur fólkaflokksvalevni í Dagblaðnum ígjár

Arbeiðarar og fiskimenn! — Latum okkum svara fólkaflokkinum við at strika hann út úr føroyskum politikki

»Tú ríð tær ikki so niðarlag við við Gjúkgarðum fram.....«

Eingin flokkur hevir nakrantíð á ævini avdúka seg sum ein slíkur hatari av arbeiðarapolitikkinum sum fólkaflokkurin hevir gjørt til hetta val. Tað kemur so týðuliga fram, at teir ikki kunnu hugsa sær til at veita teim treingjandi her á landi, einkjum, gomlum og sjúkum, kor, ið eru ella kunnu kallast menniskjalig. Hetta hava teir sýnt gjøgnum øll tey ár, teir hava verið uppi í føroyskum politikki; men ongatíð er tað komið so týðiliga fram sum nú, ið fólkaflokkurin hevir verið so óheppin at fylla lista sín við so stókkonservativum monnum at teir ikki so frætt sum kunnu sær so mikið sum at royna at dýlja sitt stóra hat til arbeiðaraflokkin, eitt hat, sum er sprottið av, at javnaðarflokkurin vil lyfta upp til betri kor tey, ið trøngtliga hava tað.

Ja, sanniliga, hepnir hava teir ikki verið við valevnum sínum; men ein flokkur ið er uppbyggdur sum ein láturverji fyri stórmannastættin, kann vel ikki annað enn avdúka seg til síðst. Nóg leingi hava teir roynt at krøgvað andstöðu sína móti, tí stóru fjóldin av fólkinum undir teim stóru rópunum um fullveldi og tilfitt, sum teir ongatíð hava meint eitt einasta orð við. Hesi geyt hava verið ein roynd at villleða fólkíð, og vel hevir tað eydnast higartil; men nú teir kenna á sær, at teir eru við at missa tákíð, nú venda teir ranguna út sum eina síðstu roynd at bjarga teim seinastu leivdunum.

Eitt dømi um, at tey nasjonalu geylini einans hava verið ein roynd til at goyma útyvir at hesin flokkur einans er til fyri at verja og hjúkla um stórmanna interessur, kom fram

í Dagblaðnum síðsta týsdag, har sagt verður klárt og týðiliga, at fólkaflokkurin vel kundi taka upp samarbeiði við sambandsflokkin og sjálvstýrisflokkin, tí allir hesir flokkar vóru ANTISOSIALISTISKIR. — Har varð ikki nevnt eitt einasta orð um nasjonal víðurskipti og nasjonalar stevnur, tað ikki so mikið sum kom í aðru røð — tað hevði ongan, als ongan týðning.

Ein av fólkaflokksins valevnum var í gjár frammi við eini grein í Dagblaðnum — sum so mangan — við eini hatursgrein móti javnaðarflokkunum, eini grein, ið avdúka henda keypmann, sum tað mest reaktionera menniskja undir sólini. — Jú, hoyri bara:

»Einki tykist mær hava verið og er til so stóran skaða sum sosialisman, sum menn so kritikleyst hava adopterað, sum meigsýgur okkum, og far okkum at gloyma hvørji vit eru og bert lærir okkum hvønn dag at rópa harðari, at rópa eftir breyði. Hon hevir so vakran ham, og at døma eftir hvat hon sigur, er hon eitt slag gentlemansjóvur, sum bert tekur frá teimum ríku og gevur teim fátækum. Men hvørji spor síðar hon. Eg hugi her minni um tær ólukkur, hon hevir gjørt, enn har sum hon valdar.....«

Mangur maður má suffa við. Her kemur ein maður fram í einum blaði við navns undirskrift og skírur arbeiðarafjöldina við tjóvsnavn og verri enn so. Og ein má rokna við, at hetta er flokksins hugsan, síðan blaðstjórin, sum sjálvur er nr. 1 á fólkaflokkslistanum í Suðurstreymoy letur slík orð koma á prent í blaði sínum útán kommentarir. Men tað verður verri enn, og tann,

sum ikki er hjartasterkur, verður biðin um ikki at lesa fylgjandi »citata« eftir harra keypmanni Jógvan á Dul. Tað er einki at undrast á, at ein maður sum hann kann fáa seg til á veljarafundi í Nólsoy at standa og fortelja »sjofflar« sogur, tá hann kann fáa seg til, at seta slík orð sum hesi á prent í almennum blaði, sum sent verður inn um hvørjar dyr í landinum. Hoyrið her, hesi eru orðini — afturat so nógvum øðrum vökrum blómum:

» Vit vita øll — uttan at hava físið straffilógina, at tað er ómoralsk, so vel tað er ólógligt at stjála. Straffilógin kann áseta straff fyri slíkt, men kann ikki á nakran hátt gera slíkt meir ella minni víðurstyggit. Okkara upprunaliga instinkt sigur okkum hetta, um vit ikki annars eru amoraliseraði. Men í navni socialismunar verður kolektivt tjóvari legaliserað. Staturin skal nú vera loyvt at stjála. Tað sum øll allastaðir til allar tíðar hava verið sannford um er órettur. Hugsar nakar, at gótt kann standast av hesum? Í kraft av socialismuni verður okkum avmyndað ein ideal samfelagskipan og soleiðis eitt idealt samfelag, har frælsi, javnaður og broðralag ræður. Men sum mangan verður tikið til teiri er eitt og praksis nakað annað.....«

Tað hevði verið forvitnisligt at prenta alla grein Jógvan á Dul upp aftur, so Føroyingar kundu fingið at sæð muruna í hesi fólkaflokksstetju. Vit hovdu annars ikki ætlað okkum at sent blaðið út í dag — tað kom hósdagin — men greinin hesin edilingi hevir krøyst úr sær, fekk okkum til at broyta hesa ætlan, tí vit hildu, vit áttu at geva tí fólki, sum vit vita ikki týmir at lesa eina grein við navni hansara undir, mogleika at læra hansara »teoriir« at kenna, so tey kunnu vara seg fyrri at tveita atkvøðu sína burtur til ein flokk, ið ríður so niðarlag, at hann kann nýta slíkar »fólkafiggindar« til valevni!

Fiskimenn og arbeiðarar, vinnu-menn á sjógvi og landi, sviðið ikki tykkara egnu livsinteressur; men veljið arbeiðaraflokkin mannsterkan inn á ting! — Veljið javnaðarflokkin

VELJIÐ LISTA C

Løgmaður og sleipistøðin

Í »Føroyatíðindie« hevir lögmaður blaðgrein um sleipistøðarmálið. Vit hava ikki blaðrúmd í hesum blaði gjølla at víðgæra hesa grein; men vil skulu taka hana til umrøðu í komandi blaði. Hesa ferð skulu vit einans siga, at lögmaður var einasti sambandsingmaður, ið ikki vildi lova tingsins stuðul til sleipistøðina, og tí má ætlast at hava verið teirra millum ið stemmaðu imóti málinum.

BÓKADAGURIN

Vegna lögtingsvalið er bókadagurin fluttur til næsta leygardag — 15. novbr.

SOSIALURIN

Útgevni:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.

Box 76.

Prentsmíðjan á Høysbreyt
TELF 1820

Hin

»antisosialistiskiflokkurin«

»Dagblaðið« hevir nú alment gjørt kunnugt, at fólkaflokkurin er »antisosialistiskur«. Hetta er ikki annað, enn vit hava vítað í mong ár; men nú hava teir sjálvir funnið tíðina at vera inni at kunngerá tað, og so er einans eftir hjá okkum arbeiðsmonnum á sjógvi og landi at fylkja okkum til stríð móti hesum flokki, sum so opinskáraður víðgongur, at tað er hansara uppgáva — ja, hovudsuppgáva — at berjast okkum niður!

Latum okkum nú allar fylkjast um okkara egna flokk, javnaðarflokkin, vit hava nóg leingi styðað okkara mótsøðumenn!

Eisini sigur »Dagblaðið«, at tað er náttúrligt, at teir eru gingir í felagsskap við sambandið og sjálvstýrisflokkin, tí hesir flokkar eru ein antisosialistiskir og teir sjálvir eru. So vita vit tað við. Ja, onkur grund mátti vera fyrri hesi samgongu, og hon var so tann, at teir vóru ikki nóg sterkir til einsamallir at halda okkum niðri — tí máttu teir fáa sær hjálp frá øðrum, ið eru líka stórir afturhaldsmenn sum teir sjálvir eru.

Lagsbrøður! Latum okkum í dag vísa hesum antisosialistisku flokkum, at vit standa saman um okkara egna politik! Latum okkum í dag móta við valborðið og allir sum ein velja javnaðarflokkin!

Arbeiðari í Havni.

Tey 28 uppskotini

Tað er vanligt og hevir eisini á valfundur til hetta lögtingsval verið havt uppi í agitasjonini at javnaðarmenn eru so raskir at seta fram uppskot; men at teir ikki undirbyggja tey.

Til hetta valið hava fólkaflokksvalevni valkað sær í at sagt frá, at javnaðarmenn hava sett fram — á einum arki — 28 uppskot, og sjálvandi óundirbygd.

Slík frásagn man vera av tí slagnum, fólkaflokksmenn nevna »valfuske«; tí teir vita fullval, at hesi umrøddu 28 uppskot ikki vóru nokur uppskot men málið, ið javnaðarflokkurin bað tingið taka til umhugsunnar og kanningar.

HVAÐANI SKULU PENGARNIR KOMA?

spyr Erl. Patursson, at javnaðarmenn vilja tryggja fiskimonnum eina góða minstuløn, og so setur hann — Erl. Patursson — fram uppskot um at seta minstulønina niður úr 800 til 650 kr. um mánaðan!